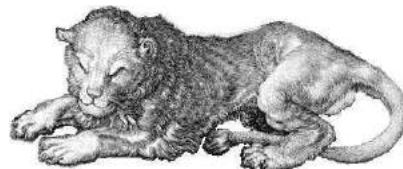

EPISTULA LEONINA

CCXXVII

HEBDOMADALE
PERIODICUM LATINĒ SCRIPTUM,
QUOD ĒDITUR
E DOMO EDITORIĀ INTERRETIALI
CUI NOMEN EST
LEO LATINUS

<http://www.leolatinus.de/>

N.B.! EPISTULAS LEONINAS ACCIPIS G R A T I S ET S I N E ULLĀ OBLIGATIONE. NAM LEO LATINUS PUTAT HOMINIBUS LATINAM LINGUAM DISCENTIBUS AUT DOCENTIBUS CORDI ESSE VERBA LATINA. SI TAMEN TALES EPISTULAS ACCIPERE NON VIS, RESCRIBE HOC NOBIS: TUM STATIM NOMEN TUUM EX INDICE ACCEPTORUM TOLLEMUS.

HŌC TEMPORE DUO FERĒ MILIA HOMINUM LATINĒ DOCTORUM ACCIPIUNT EPISTULAS LEONINAS ELECTRONICĒ MISSAS. EPISTULAS LEONINAS **I-CCXXI** INVENIES IN INTERRETI SUB HAC INSCRIPTIONE, QUAE SEQUITUR:

<http://ephemeris.alcuinus.net/leonina/>

MAXIMĒ ID CURAMUS, UT COPIAM VERBORUM LATINORUM CONVENIENTER AUGEAMUS ET TEXTŪS MODERNOS CUIUSVIS ARGUMENTI QUAM OPTIMĒ IN LATINUM SERMONEM CONVERTAMUS.

ROGATUR, UT MANUSCRIPTA MITTANTUR VIĀ ELECTRONICĀ. MENDA SIVE GRAMMATICA SIVE METRICA, QUOAD FIERI POTEST, TACITĒ TOLLUNTUR.

EN HABES EPISTULAM LEONINAM
DUCENTESIMAM VICESIMAM SEPTIMAM (227) !

ARGUMENTA

PRAEFATIUNCULA	02-05
»EIA, ME HERCULE, REM QUAVIS GUTTA MINOREM...«	06
HUMBOLDTIANA SEMINARIA INTERRETIALIA	07-10
DE CRYSTALLI NIVALIS STRUCTURA QUID SCRIPSERIT IOHANNES KEPLER	11-13
DE CONIECTURA KEPLERIANA AB HALES DEMONSTRATA	14-16
IOHANNIS KEPLERI STRENA SEU DE NIVE SEXANGULA (I)	17-21
EPISTOLIA IOHANNIS KNIJFF BATAVI INTERPRETIS MAUPASSANTIANI	22
RECORDATIO (<i>Maupassant/ Knijff</i>).....	23-30
CORRIGENDA ET SUPPLENDA	31
LIBRI LEONIS LATINI	32-35

LEO LATINUS OMNIBUS HOMINIBUS LATINITATIS AMANTIBUS SAL.PL.DIC.

Cara Lectrix, Care Lector,

Blog-Archiv

Fridays for Future

Freitag, 1. März 2023

EISHEIWE IN MW

DIE VENERIS NON MANIFESTABITUR CONTRA CLIMATIS CALEFACTIONEM

Eia, me Hercule, quantum nivis cecidit apud nos! Hodie bene mâne thermometro in maeniano nostro posito mensurati sunt quindecim gradûs Celsiani sub zero! Quonam modo hoc fieri potuit? Nonne meteorologi mandatu gubernationis iam pridem hariolati sunt in Germaniâ carboneo dioxydato pollutissimâ nullam iam nivem umquam casuram esse? Mirum! Quid cogitemus de vaticiniis Cassandrulae Sueticae? Iamiam desinat blaterare, incipiat discere.

ECCE CLIMATOLOGUS QUI OLIM MONUIT DE CALEFACTIONE GLOBALI

Climate saver world back in order

**CLIMATOLOGUS INGENIOSISSIMUS NUNC COGNOVIT
CARBONEO DIOXYDATO NOCENTISSIMO GIGNI ETIAM NIVEM....**

E maeniano nostro cum spectamus nobis arridet pulcherrima nix sole fulgentissima. Matutino tempore caligatus per silvam cucurri nivosisissimam, praeter fluvium, praeterque lacum glacie obtectum, per plagas candore nivali amoenissimas. Ah bene! Iuvat et delectat corpus exercere in aëre recenti, fructuum holerumque recentium comedere copias sufficientes, ut confirmemus systema nostrum immunitatis! Haec sunt vera remedia et medicamenta prophylactica,

non mascae suffocantes et incarcerationio insulans et experimenta vaccinandi maximê dubia. Nam homo homini res sacra sit! Ne homo fiat cuniculus experimentalis!

*De Centro Studiorum Humboldtiano, quod est in Universitate Ulmensi, legas, quaeso, cara Lectrix, care Lector. Ibi iam ex quindecim annis docet Leo Latinus **linguas Latinam, Graecam, Sanscritam**; sed hôt semestri primum non docet in praesentiâ auditorum reali vel naturali, sed virtuali vel interretiali. Utimur autem Magno Botone Caeruleo (BBB = Big Blue Button), id est systemate conferentiarum magnetoscopiarum, quod appellatur “Moodle”, quale est etiam in usu scholarum. Cum verisimile sit proximo quoque semestri seminaria factum iri interretialiter, iam nunc te invito, ut particeps fias Colloquii Latini (in quo colloquemur Latinê) aut lectionis Graecae aut cursûs linguae sanscritae discendae (ubi loquemur theodiscê). Nonne themata tibi placent? Mense Aprili accuratius indicabo dies et condiciones participandi.*

*Et hac in Epistulâ Leoninâ et sequentibus praebeo programma verê hiemale et nivale: Nam agitur de nive et de crystallis nivalibus, quas **Iohannes Kepler** astronomus, physicus, mathematicus ingeniosissimus indagans scripsit pulcherrimum libellum Latinum, c.t. **STRENA SEU DE NIVE SEXANGULA**. Quem libellum Kepler dedicavit Iohanni Matthaeo Wacker von Wackenfels (1550-1619), aulico sui fautori. En lege de coniecturâ Keplerianâ eiusque demonstratione Halesianâ necnon verba ipsius astronomi ingeniosi mirabiliter Latina et doctissimê et lepidissimê dicta.*

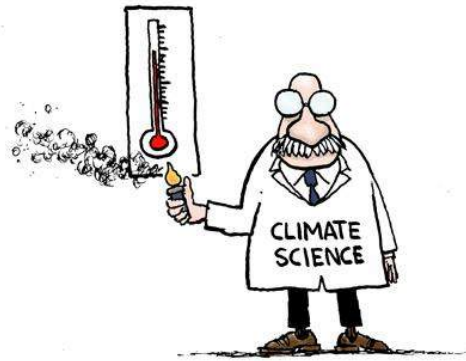
*Porro valdê gaudemus, quod **Iohannes Knijff** Batavus Americensis denuo nobis misit fabulam Guidonis de **Maupassant** delectabilem lepidâ veste Latinâ indutam.*

Ergo tolle lege mirare et fruire hieme nivosissimâ!

CREATORS.COM
© 09

BOOKBLUSTER.COM

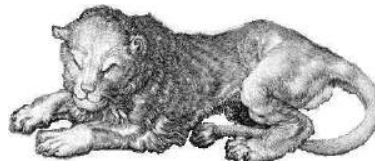

AN INCONVENIENT TRUTH
ECCE SCIENTISTA MANDATIVUS
BELLULO LUCELLO PRAEBITO
RESULTATUM EFFICIENS CUM MANDATO
CONGRUENTISSIMUM*

Medullitus Te salutat

Dr. Nicolaus Groß

Sodalis Academiae Latinitati Fovendae

<http://www.leolatinus.com/>

LEO LATINUS

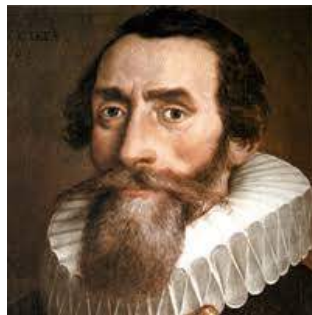
**Senden ex oppidulo Bavariae Suebicae,
Die Dominicâ, 14. m.Febr. a.2021**

* cfr <https://www.fr.de/wissen/schwerer-vorwurf-an-horst-seehofer-csu-politische-vereinnahmung-von-forscherinnen-in-geheimdokument-90197291.html>. ---
<https://www.bundestag.de/dokumente/textarchiv/2021/kw06-de-aktuelle-stunde-wissenschaft-821480> ----
<http://www.pi-news.net/2021/02/curio-so-hat-die-regierung-die-bevoelkerung-in-panik-versetzt/>

EIA ME HERCULE

REM QUAVIS GUTTA MINOREM...

IOHANNES KEPLER
(1571-1630)

»Eia me Hercule, rem quavis gutta minorem, figuratam tamen, eia strenam exoptatissimam nihil amanti & dignam quam det Mathematicus, Nihil habens, Nihil accipiens, quia & de coelo descendit & stellarum gerit similitudinem.«

HUMBOLDTIANA SEMINARIA INTERRETIALIA

- 1. COLLOQUIUM LATINUM**
- 2. CURSUS LINGUAE SANSCRITAE**
- 3. LECTIO CHARACTERUM THEOPHRASTI**

**HAEC SEMINARIA INTERRETIALIA
PROXIMO SEMESTRI AESTIVO
MODERABITUR
DR. NIKOLAUS GROSS.**

**QUAE FIENT SUB AEGIDE CENTRI STUDIORUM
HUMBOLDTIANI
(Humboldt Studienzentrum).
QUOD INSTITUTUM SPECTAT
AD UNIVERSITATEM STUDIORUM ULMENSEM
(Universität Ulm).**

**CENTRI HUMBOLDTIANI DIRECTRIX EST
PROF. RENATE BREUNINGER.**

**Nomen dari participando poterit mense Aprili aut telephonicê aut
interretialiter. Observa situm interretialem Centri Studiorum
Humboldtiani, qui est hic qui sequitur:**

<https://www.uni-ulm.de/einrichtungen/humboldt/lehrveranstaltungen/lehrveranstaltungen/>

HUMBOLDT-STUDIENZENTRUM - Sommersemester 2021
CENTRUM STUDIORUM HUMBOLDTIANUM – Semestre Aestivum a.2021

COLLOQUIUM LATINUM:
Quomodo Latinê loquamur de rebus modernis.

Exercitium interretiale Centri Studiorum Humboldtianum
Quod linguâ Latinâ loquens moderabitur Dr.Nikolaus Groß

„Colloquium Latinum – quonam modo hoc fieri potest? Latinê loqui de rebus modernis?“

Certê hoc fiet! Sed primo oportet errorem corrigamus: Latinitas non est emortua, eadem omnino numquam mortua fuit! Nam ex quo interiit Imperium Romanum, nullus umquam dies fuit, quin ulli homines cogitarent, scriberent, loquerentur linguâ Latinâ.

Multa sunt fora interretialia et circuli colloquiorum, internationales cursûs feriales, seminaria, conventûs, in quibus homines variarum nationum nullâ aliâ linguâ nisi Latinâ loquentes optimê inter se intellegant.

Esne nunc curiosus? Didicistine linguam Latinam in scholâ aut in universitate studiorum, sed numquam eâdem locutus es? Si ita est, te medullitus invito ad COLLOQUIUM LATINUM Centri Studiorum Humboldtiani participandum.

Ut „sermone Europae patrio“ loquens gaudium percipias quam mirificentissimum, medullitus tibi exoptat

Dr. Nikolaus Groß

Dies colloquii: dies Martis, h.16.30-18:00

HUMBOLDT-STUDIENZENTRUM - Sommersemester 2021
SANSKRIT für Anfänger und Fortgeschrittene
Cursus linguae sanscritae tironibus et progressis destinatus

Exercitium interretiale Centri Studiorum Humboldtianum
Quod linguâ theodiscâ loquens moderabitur Dr.Nikolaus Groß

Carae Humboldtianae, cari Humboldtiani,
carae sermonis palaeoindici cultrices carique cultores novi et veteres,

omnis homo, qui umquam coepit accuratius discere linguam sanscritam, animadvertit inde ex eo tempore se deditum esse atque obnoxium fructui mentis illecebroso, a quo tam aegrê abstinebit quam illi comites Ulixis Homericici a fructu Lotophagorum. Eidem enim postea vix umquam id continget, ut prorsus defugiat hunc sermonem mirabilem animo inflammato colendum, quod sit instrumentum rationis logicae et meditationis et analysis phoneticae et grammaticae necnon philosophicae.

Alumnae alumnove Humboldtiano procul dubio est officium aliquando se dedere studiis sanscriticis: Nam îdem oportet sciat Vilelmum ab Humboldt Londini Francisco Bopp docente per paucos menses linguam palaeoindicam tantâ cum animi intentione et inflammatione et subtilitate didicisse, ut intellexeret carmen Indorum omnium illustrissimum et maximê philosophicum, quod inscribitur „Bhagavadgîta”, et sentiret idem esse omnium operum generis humani philosophicorum pulcherrimum atque animos commoventissimum.

Utemur libro didactico a Thomâ Lehmann methodo splendidissimâ scripto:
<http://www.rzuser.uni-heidelberg.de/~d53/sansvok.pdf>

Hôc in cursu sermonis sanscriti didactico **et tirones et progressi** ratione parallelâ instituuntur. Quod facere iam semestri hiemali nobis successit feliciter. Ceterum tibi maximê commendo libellum grammaticum Manfredi Mayrhofer, c.t. **Sanskritgrammatik**.

Omnis particeps versus finem semestris clausurâ superatâ accipiet testimonium Humboldtianum. Ut unam ex generis humani linguis excultis maximi momenti pernoscens gaudium percipias vel maximum tibi medullitus exoptat

Dr. Nikolaus Groß

Dies docendi: dies Martis, h.18.00-19:30

HUMBOLDT-STUDIENZENTRUM - Sommersemester 2021
Altgriechische Lektüre: THEOPHRAST, Charaktere

Lectio palaeograeca: THEOPHRASTI Characteres

Exercitium interretiale Centri Studiorum Humboldtianum

Quod linguâ theodiscâ loquens moderabitur Dr.Nikolaus Groß

A. 322 a.Chr.n. Aristotele mortuo Theophrastus Eresius eius discipulus atque amicus successit rector Peripati scholae philosophorum. Īdem vir doctus ferebatur esse magister excellens industriâ et acumine mentis et elocutione splendidâ insignissimus. Theophrastus dicitur scripsisse plus ducenta opera, quae ad omnes disciplinas scientiae humanae spectarent. At integra nobis relicta sunt opera eiusdem non nisi duo: opus botanicum, quod ab historicis biologiae praedicatur esse primum huiusmodi ratione logicâ atque systematicâ compositum, et eiusdem philosophi Ἡθικοὶ χαρακτήρες.

»Χαρακτήρ«, i.q. Latinê „character“, primo sensu significat formam, quâ cuduntur monetae et sigilla, sensu secundo etiam id ipsum quod est cūsum. Sensu translato χαρακτήρ fit nota specialis, quâ cognoscitur aut certus homo aut certa res.

Theophrastus in hōc opere peritissimê atque accuratissimê describit triginta characteres hominum – qui omnes sunt aliquatenus scaevi aut inepti, semper ridiculi, quales personae in comoediis tam antiquis quam recentioribus solent inveniri: vir vanus, gloriosus, agrestis, adulator, blatero, parcepromus, eqs. Lectio huius theophrastei „libelli aurei“ (qualis medio aevo appellabatur) est perquam lepida et delectabilis eâdemque seminarii participes semper semperque excitabuntur ad themata psychologiae et historiae civilis et philosophiae consideranda. Itaque omnes amicas amicosve litterarum graecarum medullitus invito, ut participent seminarium nostrum theophrasteum.

Participes oportet iam noverint sermonis graeci fundamenta semantica et grammatica. Omnis particeps versus finem semestris clausurâ superatâ accipiet testimonium Humboldtianum.

Dr. Nikolaus Groß

Dies theophrasteus:

DE CRYSTALLI NIVALIS STRUCTURA QUID LATINE SCRIPSERIT IOHANNES KEPLER

IOHANNES KEPLER
(1571-1630)

SYMMETRIA ADMIRABILIS

Inter omnes constat Iohannem Keplerum planetarum motionem ingeniosissimè investigavisse; at pauci tantum sciunt ab eodem etiam inventam esse structuram crystalli nivalis.

Iohannes Kepler a.1571 natus est in Suebiae oppido *Weil der Stadt*, quod est viginti tribus chiliometris remotum ab urbe *Stuttgartiae*. Kepler fuit mathematicus. Qui investigavit planetas, qui circa solem moventur. Illo tempore investigatores naturae cogitabant planetas moveri in orbitis circularibus. Necnon crediderunt has orbitas idealiter rotundas esse a Deo praedispositas. At Kepler invenit orbitas planetarum non esse circulos, sed ellipses. Praeterea idem decenniis ante legem gravitationis expressis verbis statutam coniecit ellipses effici aliqua vi remota soli et planetis interpositam.

Ergo Kepler putavit planetas moveri formâellipsis propter massarum attractionem, non formâ circuli ideali propter voluntatem divinam.

Kepleri animum inflammatum esse floccis nivalibus

At inter planetarum investigationem, qua imago mundi insignissime mutata est, quodam hiemis die frigido animus Kepleri attractus est floccis nivalibus e caelo delabentibus. Si Kepler hodie viveret, fortasse cogitaret: ‚O malum, opus est autocinetum meum instrui canthis hiemalibus’. Quo fieret, ut praetermitteret unum ex inventis suis pulcherrimis. Nam Kepler illo die animo tranquillo crystallos nivales aspectavit et affectus est admiratione: sive fuerunt laminulae sive bacilli sive stellulae – omnes formae crystallorum nivalium fuerunt sexangulae.

Īdem physicus ingeniosus symmetriam nivis sēnariam escriptis in libello triginta ferē paginarum – quem noluit esse tractatum scientificum, sed donum cuidam maecenati delectabiliter scriptum. At eodem modo facta est prima omnium disquisitio symmetriae nivis senariae deque omnis floccii nivalis singularitate.

Symmetria mirabilis

Kepler in eodem libello scribit haec: *»Laminulae glaciales. Valde planae, valde politae, valde pellucidae, chartae ferē crassitudine. Sed perfecte sexangulae. Earum latera sex fuerunt tam recta et sex anguli tam aequales, ut homini sit impossibile fabricare aliquid tam accuratum«*. Sed quare in crystallis glacialibus exoritur symmetria sēnaria, Kepler quantūcumque operā datā explicare nescivit – nam causa est specialis forma molecularum, ex quibus aqua constat. De moleculis autem aetate suā Kepler vix plus scivit quam de canthis autocinetorum hiemalibus.

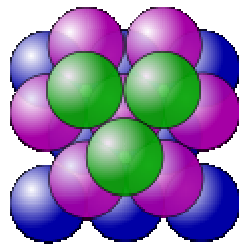
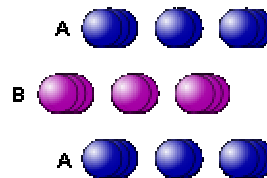
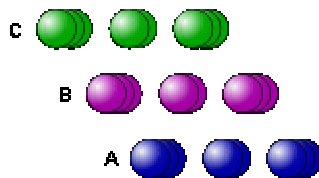
Forma crystallorum nivalium specialis exoritur structurā aquae moleculari.

DE CONIECTURA¹ KEPLERIANA A THOMA HALES DEMONSTRATA

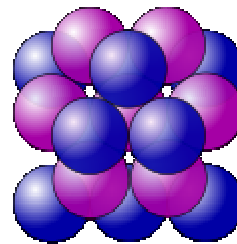
https://de.wikipedia.org/wiki/Keplersche_Vermutung

Thomas Callister HALES
mathematicus Texanus
(*1958 Antoniopoli)

face-centered cubic (fcc)
{also called cubic close packed (ccp)}
three repeating layers ABCABC....

hexagonal close-packed (hcp)
two repeating layers ABABAB...

COMPACTIONES CUBICO-HEDROCENTRICA² ET HEXAGONALIS.

¹ <https://la.wikipedia.org/wiki/Coniectura>: „Coniectura in arte mathematica est enuntiatum quod volumus demonstrare; nescimus utrum verum an falsum sit. Si demonstratum et verum est, theorema fit. Exempli gratia, coniectura Goldbachiana de numeris paribus dicit omnem numerum parem esse summam duorum numerorum primorum, ut $36 = 31 + 5$, vel $100 = 47 + 53$”

² *hedrocentricus, -a, -um i.q. theodiscê *flächenzentriert*, anglicê *face-centered*.

Coniectura Kepleriana est sententia, quâ Iohannes Kepler coniecit, si qui globi aequales in spatio euclideô tridimensionali densissimê essent compacti, nullum ordinem horum globorum esse maioris densitatis mediae quam compactionem cubico-faciocentricam et compactionem hexagonalem. Utraque compactio habet eandem densitatem mediam, quae complectitur ferê 74% (septuagenas quaternas partes centesimas).

A.1998 **Thomas Hales** mathematicus Texanus declaravit se coniecturam Keplerianam mathematicâ ratione demonstravisse. Īdem mathematicus demonstratione suâ computatrali primo non omnibus collegis persuasit. Sed ex anno 2017, quo Thomas Hales eiusque cooperatores publicaverunt demonstrationem formalem, coniectura Kepleriana habetur pro demonstratâ.

Fingas animo magnum receptaculum parvis globis aequalibus completum. Densitas ordinis globorum est ea pars voluminis receptaculi, quam complectuntur globi. Ut numerus globorum, qui receptaculo insunt, fiat quam maximus, necesse est invenire ordinem densitatis maximae ita, ut globi compingantur quam densissimê.

Experimentis factis apparet globis fortuito infundendis accipiatur densitas ferê 65% (sexagenarum quinarum partium centesimarum). At maior densitas efficitur, si globi ordinantur hōc modo qui sequitur: Ordinatio incohatur in infimo tabulato globis, qui ponuntur ratione reticuli hexagonalis. Deinde proximum tabulatum imponitur punctis tabulati anterioris profundissimis eqs. Hōc modo, ut exemplum afferamus, in mercatu exstruuntur mâla. Hōc modo fiunt genera infinitê multa globos compingendi, quorum notissima et in naturâ frequentissima sunt compactio cubico-facio-centrica et compactio hexagonalis. .

Secundum coniecturam Keplerianam hae compactiones sunt omnium optimae – nullâ compactione aliâ densitatem posse effici maiorem quam his duabus.

A.1611 **Iohannes Kepler** in opusculo suo, quod inscribitur „**Strena seu De nive sexangula**“ perscrutatus est principia constructionis mathematica **floccorum nivalium** et **favorum apium** et **seminum mâli Punici**. Īdem physicus ingeniosus quaesivit theoriam generalem naturae ipsius se formantis et verbis expressit non solum **principium compactionis densissimae**, sed etiam **principium effectûs minimi**. Postquam habuit commercium epistularum cum **Thomâ Harriot** Anglo mathematico et astronomo, Kepler a.1606 coepit investigare ordinem globos compingendi. Thomas Harriot amicus et adiutor fuit **Domini Valteri Raleigh**, a quo mandatum accepit, ut disquireret, quomodo globi cannonum in navibus conderentur quam optimê. Harriot a.1591 disquisitionem publicavit, in quâ indicaverat varia genera globos exstruendi; in hoc problemate tractando etiam invênit aliquod genus simulacri atomi.

ECCE GLOBI CANNONUM OPTIMĒ COMPACTI

https://de.wikipedia.org/wiki/Keplersche_Vermutung

https://www.youtube.com/watch?v=ls_1ycvOkTA

Prof. Thomas Hales - Lessons learned from the Formal Proof of the Kepler Conjecture

<https://www.youtube.com/watch?v=CROeIGfr3gs> The Best Way to Pack Spheres - Numberphile

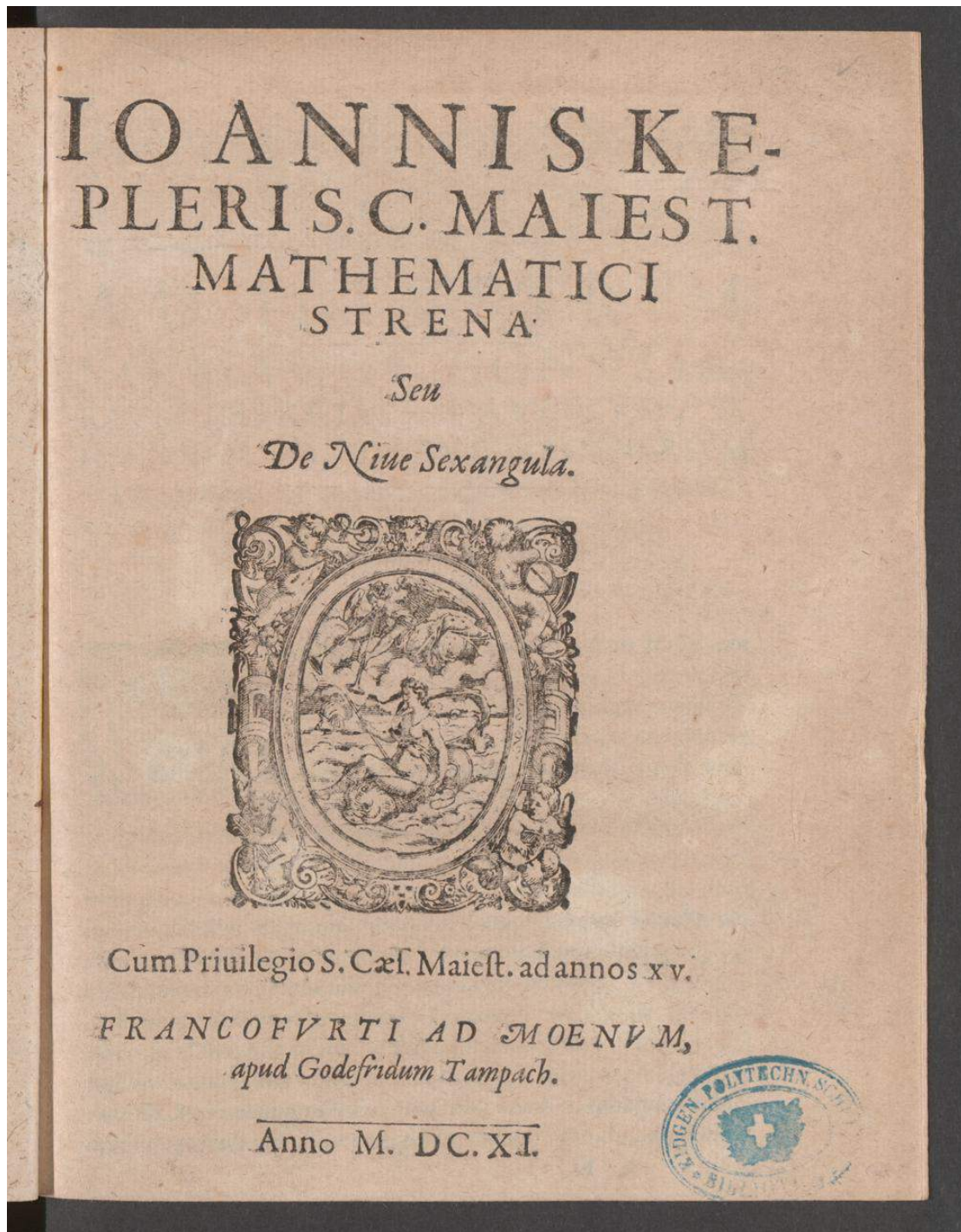
https://www.youtube.com/watch?v=gVIEV0Ndrdc&list=PLb0zKSynM2PAuxxtMK1bxYPV_bUoPtpTB

Edmund Weitz: Die Keplersche Vermutung (Weihnachtsvorlesung 2019, Teil 1 von 2)

**SYMBOLAS WIKIPEDIANAS AD CONIECTURAM KEPLERIANAM
SPECTANTES IN LATINUM CONVERTIT**

LEO LATINUS

IOHANNIS KEPLERI STRENA SEU DE NIVE SEXANGULA (I)

<https://www.e-rara.ch/zut/content/zoom/1001434>

**IOHANNIS KEPLERI S.C. MAIESTATIS
MATHEMATICI**

STRENA

SEU

De Nive Sexangula.

FRANCOFURTI AD MOENUM, Anno M.DC.XI

**AD ILLVSTREM S.C. MAIEST. CONSVLARIVM AVLICVM,
D. IOANNEM MATTHAEUM WACKHERIVM à Wackhenfels,
Equitem Auratum, &tc, Literatorum & Philosophorum
Mecoenatem Dominum meum beneficum.**

Cum non sim nescius, quam Tu ames Nihil, non quidem ob precii vilitatem, sed propter lascivi Passeris lusum argutissimum simul & venustissimum: facile mihi est conicere, tanto tibi gratius & acceptius fere munus, quantò id Nihilo vicinius.

Quicquid id est quod aliqua Nihili cogitatione tibi allubescat, id & parum & parvum & vilissimum, & minimè durabile, hoc est, penè nihil esse oportet. Qualia cum in rerum natumulta sint, est tamen inter ea delectus. Cogitabis fortasse de uno ex Atomis Epicuri: verùm is Nihil est. Nihil vero à me habes antea. Eamus itaque per Elementa, hoc est per ea, quae sunt in unaquaque re minima.

Primum de Terra, hoc est de Archimedis mei thesauris ne somnies, qui Terram in arenas resolvit, qui pulvisculorum dena millia possidet in uno grano papaveri. Unum enim si subtraxero Numerorum illi, Myriadumque rationes planè confudero. Adde quod huiusmodi corpusculorum figura, nec oculus videtur, nec ab Archimede proditur. **p.4.** Nullum igitur in iis ingenium, nulla rei non visae cupido. Est & res durabilis, pulvis ut quae trabibus vetustate subactis, carie confectis insidens dominatur. Nimium igitur dederò, hoc si dederò.

Ignis porro scintillae, etsi parvae et evanidae; nunquam tamen sunt minores arenulis pyritarum, quae conflictu deteruntur, aut strigentis prunarum: quae iam inter pulvisculos reieci. Figurales itaque pyramidas, quas nunquam vidi, Platoni relinquo, ut ex iis arbitrato suo concinnet ignem. Veniendum ad Elementa intermedia.

Ventum & fumos dare possem, sed hi venduntur; neque hoc tantum in utribus Islandicis, sed et in chartis, quin et in verbis ideque passim per orbem terrarum. Res itaque preciosa fumus, & quae magno mihi constat. Neque haec apta ingenio, quia rudis & informis.

Ad Aquas igitur devolvimur. Haerentem in urna guttam sacrosancti vates pro re contemptissima reputant. Et Germani nostri nil minus habent illa vini guttula, quae post cyathum exhaustum super unguem excutitur, ibique haerens moles sua stat. Si hanc obtulero guttam, minus sane dederò quam ille Persa, vola manus Choaspem Regi suo affundens; honestius etiam munus vini gutta ex ungue Germani, quam derosum ramentum de ungue infrendentis & vel tantillum negantis Itali: Denique figura guttae globosa iam speculationem pollicetur geometricam: sed vereor, ne et hoc tibi sit nimium, qui tantopere delectaris Nihilo.

Quid si ad animalia fiat transitio? Vereor ut noctuas Athenas. Nuper enim apud te vidi volumina rerum singularium & rararum, eius qui ex veteri Parmenidis schola motum tollit, quia motus partem unam (scilicet praeteritam) perfectam non habet. Quo in opere cum insint monstra pleraque, haud reor de futura animalcula, prodigiosa exilitate. Quanquam nihil opus uti coniecturis. Habes animadversiones Scaligeri in Cardani subtilitates. Invenies ibi animal minimum Exercitatione CXCIV. num.7. Cuniculum subcutaneum. Est vero & hoc nimium.

Nam cum incedat hoc animalculum, anima non caret. Igitur Animam tibi cur offeram, cui etiam inanimem guttam dare refugio. Nisi forte ex sec to grassatricis bestiae cadavere nova aliqua nova aliqua deprehendi posse speras: de quo viderit Iessenius anatomicus.

p.5. Talia dum meditans anxie, pontem transeo, confusus super incivilitate mea, qui coram te sine strenna comparuissem; nisi quod eadem perpetuo chorda oberrans identidem Nihil affero, nec invenirem, quidnam esset Nihilo proximum, quod ingenii pateretur acumen, commodum accidit, ut vaporibus vi frigoris in nivem coeuntibus, flocculi sparsim in vestem meam deciderent, omnes sexanguli, villosis radiis. Eia me Hercule, rem quavis gutta minorem, figuratam tamen, eia strennam exoptatissimam nihil amanti & dignam quam det Mathematicus, Nihil habens, Nihil accipiens, quia & de coelo descendit & stellarum gerit similitudinem.

Redeatur ad Patronum, dum durat strenula, ne corporis halitu tepido solvatur in Nihilum.

Atque en fatale nomen. O rem Wackherio gratissimam Nihil amanti. Nam si à Germano quaeras Nix, respondebit Nihil, si quidem Latine possit.

Accipe igitur hanc Nihili accessionem sereno vultu, et si sapis, animam contine, ne denuo nihil accipias.

Dicendum enim est Socrati de saltu pulicis: hoc est, Quare Nives primo casu, priusquam implicentur in maiores floccos, perpetuo cadant, sexangulae, villosis, ut pennulae, senis radiis.

Imò facessat hinc popularis contemptus inscitiaeque leno Aristophanes. Quid enim mihi opus Socrate, ipsius fabulae materia? Ipse in Regium Psalten respicio, qui inter Dei laudes commemorat, quod det nivem sicut lanam, qua voce nisi fallor expressit villosos illos nivulae meae radios. Verisimile enim est, cum sederet fessus, aut staret innixus pedo ad custodiam gregis, vidisse & notasse stellulas hasce ni vales, in lanas ovium defluentes ibique adhaerentes.

Sed ad rem veniamus ioco misso. Cum perpetuum hoc sit, quoties ningere incipit, ut prima illa nivis Elementa figuram prae se ferant

Asterisci sexanguli, causam certam esse necesse est. Nam si casu fit, cur non aequè quinquangula cadunt aut septangula, cur semper sexangula, si quidem nondum confusa et glomerata multitudine, varioque impulsu, sed sparsa & distincta? (*Cetera sequentur*)

OPUSCULUM

C.T.

STRENA SEU DE NIVE SEXANGULA

SCRIPSIT

IOHANNES KEPLER

(1571-1630)

**MATHEMATICUS PHYSICUS
ASTRONOMUS INGENIOSISSIMUS**

PARS ALTERA SEQUETUR

EPISTOLIA IOHANNIS KNIJFF BATAVI INTERPRETIS MAUPASSANTIANI

| D.08. m.Febr. a.2021, h.14:21

Johannes Leoni s.p.d.

En habes, Leo optime maxime, tertiam iam fabulam Maupassantiam nuperrime togatam. Cuius exitus licet tibi certe sit ignominiosissimus – mihi contra, ut verum fatear, haud iniucundus – narratiunculam omnem haud illepide narratam esse existimo. Si et tibi placuerit fabellaque versioque mea, haud parum laetabor si dignaberis eandem in *Epistula* publicando tua *Leonina*. Ceterum narratiuncula Gallice scripta [hic](#) invenietur (inde a pag. 325a, nec sine binis lepidis imaginibus). Pancratice, mi bone Leo, valeas cura!

Johannes Knijff

D.Lunae, 8. m.Febr. a.2021, h. 8:35 PM :

Leo Latinus Iohanni interpreti Maupassantii sal.pl.dic.

Gaudenter tibi gratias ago, quod tertiam mihi misisti versionem tui Maupassantianam. Si quidem bene convertisti argumentum non obiurgabo. Utinam saltem in Epistulis Leoninis valeat vigeatque libertas sententiae dicendae. Medullitus te salutatur Nicolaus Leo Latinus

Iohannes Leoni s.

Lepide dictum pulcreque, mi Leo! Utinam vivat valeat crescat Leone duce libera hercule adhuc res publica litterarum Latinarum! Valeas quam optime! Johannes.

RECORDATIO

Narratiuncula a Guidone de Maupassant narrata

dataque in lucem 12 Kal. Iun. 1884

anno 137 post a Johanne Knijff in Latinum conversa.

Ut mihi in mentem veniunt recordationes iuventutis dulci sub primi solis blanditiâ, aetatis qua bona, hilaria, venusta, inebriantia omnia! Quam sunt exquisitae recordationes pristini veris!

Memoriâne tenetis, vetuli o sodales, mi fratres, illos annos gaudio plenos quibus nihil aliud erat vita nisi triumphus risusque? Memoriâne tenetis dies illos vagandi Lutetiam circum, paupertatem nostram nitidam, ambulationes in silvis revirescentibus, ebrietates âeris caerulei oenopoliorum in ripâ Sequanae sitorum, amores tandem nostros, tam tritos tamque suaves?

Horum unum narraturus sum amorum. Actus est duodecim ante annos mihique iam tam antiquus videtur, ut actus esse videatur in aliâ vitae parte extremâ, ante viae flexum – istum flexum turpem unde subito animadverti itineris terminum.

Sextum et vicesimum tum agens annum paulo ante Lutetiam adveneram. Munere functus apud ministerium publicum dies Solis visi sunt mihi velut dies festi mirifici, fortunâ redundantes secundâ, etsi nihil unquam miri est factum.

Hisce diebus cottidie Solis est dies. Desidero autem tempus quo quaque septimanâ unus tantum erat mihi. Quam bonum erat! Sex habebam francos dispensandos! Bene mânê surrexi die illâ, sensu illô captus libertatis quem tam bene noverunt functionarii, sensu illo liberationis, quietis, tranquillitatis, quidvis faciendi facultatis.

Fenestram aperui. Tempesta quam mira! Caelum prorsus caeruleum super urbem diffundebatur, sole plenum hirundinibusque.

Veste quam celerrimê indutâ profectus sum, in silvis diem degendi cupidus; ruri enim natus inter herbas educatus sum arboribusque subter.

Somno solvebatur Lutetia, calore hilaris atque lumine. Frontes splendebant aedium; passerres ostiariorum in caveis vociferabantur; atque gaudium quoddam percurrit vias, illustravit facies, risum excitavit ubique, velut arcana animantiumque rerumque voluptas claro sub oriente sole.

Sequanam petivi ut ascenderem *Hirundinem* qua vectus *Sanctum Clodoaldum* pervenirem.

Quam placuit illa in pontone navigii expectatio! Visus sum mihi tamquam in ultima profecturus orbis terrarum, in terras novas mirasque. Appropinquantem vidi navem illam, illic, sub arcu alterius ponti, parvulam, nube cristatam fumosâ, tum maiorem maioremque, crescentem semper; mihi iam navis tabellariae instar visa est.

Appulsam ascendi.

Iam aderant homines dominicali veste induti, ornatu insignes, vittis fulgentibus, grandibus formis coccineis. In proram ascendi unde consistens crepidines, arbores, domûs, pontes aspexi aufugientes. Atque subito animadverti ingentem Puncti Diei viaductum flumini transversum.

Fines fuerunt Lutetiae, initium campi, atque Sequana subito, post duplicem arcuum aciem, lâtescens velut libertate donata spatioque, facta est flumen pulcrum placidum per agros fluens, sub collibus silvestribus, in mediis campis, silvarum in orâ.

Duas inter insulas progressa *Hirundo* collem flexum secuta est cuius viriditas casis albis erat plena. Vox quaedam “Moldonium” annuntiavit “Inferius,” tum paulo longius progressis “Savaram,” tandemque, paulo etiam longius, “Sanctum Clodoaldum!”

Descendi. Passis citatis viam per oppidulum in silvas ferentem secutus sum. Formam mecum portabam locorum Lutetiam circum sitorum ne errarem in semitis silvulas istas dividantibus ubi ambulare solent Parisii.

Ut fui in umbrâ, itinerario studui, quod ceterum mihi videbatur simplicitate perfectâ. Dextrorsum declinandum erat, tum sinistrorsum, tum rursus sinistrorsum, ut vesperi Versalias advenirem cenatum.

Lentê profectus sum, novis sub frondibus, aera imbibens odorum plenum quem exhalant gemmae sucique. Placido incedebam gradu, chartarum oblitus, scriptorii, praefecti, collegarum, libellorum, somnians de rebus beatis quas non dubitabam adventurae quin essent, ignotae adhuc latentes, futuris velatae. Transivi mille pueritiae recordationes quas illi odores in animo meo excitarunt atque ibam totus imbutus venustate suavi, venustate vividâ, venustate palpitanti silvarum Iunio Sole tepidarum.

Interdum consedi iuxta ripam quandam herbosam omnia flosculorum genera spectatum quorum nomina iam pridem mihi fuerunt nôta. Recognovi omnes quasi prorsus idem essent quos olim ruri videram. Flavi erant, rubri, violacei, subtiles, venusti, altis caulibus levati aut humi adhaerentes. Insecta omnium colorum formarumque, densa, longiora, formae inusitatissimae, monstra horrenda exiguaque, placidê ascendebant caules herbarum plicantes sub eorum pondere.

Nonnullas horas in quadam fossâ cum quievissem, iterum profectus sum recreatus, somno firmatus. Ante oculos semita patebat, cuius frons gracilior sivit ubique guttas solis humum pluere, chrysanthema alba illustrantes. Tendebatur ad infinitum vasta placidaque. Crabro tantum ingens solitarius bombizans eam secutus est, consistens interdum florem potum inclinantem sese sub illo, post momentum temporis rursus proficiscens paulo longius moratus. Corpus eius ingens videtur e gausapâ fuscâ factum radiis flavis ornatum, âlis perlucidis nimium parvis vectum.

At subito animadverti in ultimâ semitâ mortales duos, virum mulieremque mihi appropinquantes. Pertaesus ambulationis tranquillae turbatae, quia mihi visus sum ab illis vocari, volui per arbores me abdere. At tum mulier umbellam agitavit, vir, camisiâ tantum indutus, altero bracchio pallium tenens impositum alterum levavit signum auxilii rogandi.

Appropinquavi. Raptim incedebant, valde erubescens ambo, parvis passibus citatis illa, ille longis transsiliens. Facies eorum stomachum ostendebant lassitudinemque.

Mulier statim me interrogavit: “Mi domine, scin’ tu ubi locorum simus? Maritus meus stultê viam amisit, simulando se bene has novisse plagas.”

Equidem “O domina,” confidenter, “Sanctum Clodoaldum tendis, Versaliis a tergo.”

Illa iterum, marito oculis miseratione iratis aspectu, “Quidnam!” inquit. “A tergo Versaliae?! At prorsus illuc tendimus cenatum!”

“Et ipse, domina, illuc tendo.”

Illa umeros tollens iterum iterumque “Mecastor, mecastor, mecastor!” contemptim pronuntiavit, illo contemptu superbo quo mulieres exprimere solent animi sui exasperationem.

Iuvenula erat, venusta, fusca, subio¹ tenello praedita.

Quod ad illum attinet, frontem tersit sudore umidam. Coniuges procul dubio plebei erant Parisini. Apparuit virum afflictum esse, fractum, desolatum.

“At, mea bona amica,” murmuravit, “immo tu fuisti quae...”

Illa non sivit eum finire: “Equidem scilicet fui! Ah! Egomet feci! Egon’ igitur fui quae proficisci volui sine ullis indiciis, simulando me semper scire, quae esset via recta?! Egon’ fui quae dextrorsum tendere volui in summâ ripâ, affirmando me viam recognoscere?! Egon’ fui quae occupavi me de Casiu...”

Vix illa loqui desiit, ut maritus eius, velut insaniâ captus, clamorem sustulit acrem longum barbarum, qui nullâ posset describi linguâ, sed sono “tiit” haud dissimillis.

Puella neque mirari neque moveri visa rursus “At, pol, re verâ,” inquit, “sunt denique homines tam stulti qui se omnia scire semper

¹ **subium**, -iī n. AUCT.de idiom.gen.580,57 K. subium, -ii n. est i.q. mystax, barbula labii superioris.

simulent! Egon' fui quae anno proximo ascendi tramen *Dieppam* ducens pro eo *Portum Gratiae* eunti, dic, tandem, egon' fui?! Egon' fui quae sponsionem feci dominum Tornatorem habitare in viâ Martyrum?! Egon' fui quae Caelestem istum furem esse credere nolui?!"

Perrexit illa furiosa, mirâ linguae celeritate, crimina cumulans diversissima, necopinatissima, atrocissima, non sine exemplis ex omnibus vitae cottidianae condicionibus privatis excerptis, omnia exprobrans mariti sui acta, proposita omnia, habitûs, conatûs omnes, vitam denique eius inde a nuptiis usque ad impraesentiarum horam.

Conatus est continere, placare illam, "At," balbutiens, "amica mea cara... inutile quidem... coram ecce domino... Spectaculo sumus... Nihil ad huncine dominum rēfert..."

Vertit ille oculos lamentabiles dumetum versus, velut metiri vellet profunditatem eius arcanam placidamque, in illud se iactum, fugitum, occultatum ab omnium oculis; atque hîc illic alium tollit clamorem, "tiiiit" quoddam prolongatum acrius. Istum morem morbo animae effectum esse credidi.

Subito puella, se vertens ad me, sono vocis stupendâ cum celeritate immutato "Nisi," inquit, "repugnaveris, mi domine, unâ tecum ambulabimus ne iterum erremus neve in silvâ dormiendum sit nobis."

Inclinavi; brachio meo sumpto illa orsa est mille de rebus, de se, de vitâ, de gente suâ, de negotio suo. Erant enim illi digitabulorum opifices viae Sancti Lazari.

Maritus eius iuxta ambulabat, continenter dumeta inspiciens atque "Titit!" iterum iterumque vocans.

Tandem eum interrogavi: "Quorsum ita clamas?"

Mente turbatus desperatusque "Misellum," inquit, "canem amisi meum!"

"Quidnam? Canemne amisisti?!"

“Sic. Vix annum natus erat. Numquam e tabernâ exierat. Volui eum mecum ducere in silvam ambulatum. Nullâ herbâ, foliis nullis ante visis velut amens factus est. Latrans currere coepit inque silvâ evanuit. Dicendum est eum multum timere ferriviam, qua de causâ fortasse factum est ut viam amitteret. Nihil profuit vocare eum, non revênit. Fame ibi morietur.”

Puella sese ad maritum non vertens “Nisi,” articulavit, “vinculum solvisses, factum non esset. Vir, qui tam stultus est quam tu canem habere non debet.”

Ille autem timidê “Immo tu,” murmuravit, “mea cara amica, fuisti quae...”

Illa planê constitit atque oculos eius aspiciens quasi eosdem vellet viro evellere, rursus coepit innumerabilia in eum iactare opprobria.

Advesperavit. Velum nebulae campum vesperi operiens lentê se pandit; carmen vagabatur factum e sensu frigoris singularis iucundique quod silvas replet nocte appropinquante.

Subito adulescens constitit atque corpus febriculosê tractans “Per Deum,” inquit. “Credo equidem...”

Illa eum aspexit. “Dic tandem!”

“Non bene curavi pallium de brachio pendens.”

“Quid ergo est?”

“Crumenam amisi... cui inest pecunia.”

Fremens illa irâ suffocavit indignationem.

“Accedit etiam istud! Quam stultus es! At quam es stultus! Num fieri potest ut aliquis nubat idiotae?! Bene quidem, quaesitum ito atque fac cures invenias! Equidem Versalias petam hâcine domino comitante.”

Parvâ voce “Certê quidem,” ille, “mea amica. Quo ergo loco te inveniam?”

Nescio quis popinam mihi commendaverat. Quam indicavi.

Maritus se vertit atque inclinatus ad terram anxiiis quam lustrabat oculis “Titit!” iterum iterumque clamans discessit.

Longum fuit evanescere; umbra crassior procul in semitâ obscurabat eum. Mox forma corporis cerni iam non potuit; at diu adhuc audiebatur illud eius “Tit tit! Tit tit!” lamentabile, eo acutius quo nox facta est atrior.

Equidem cito gressu incedebam laetoque passu in crepusculi dulcedine, mulierculâ illâ comitante ignotâ, quae bracchio innitebatur meo.

Verba quaesivi elegantia, invêni nulla. Tacitus, turbatus, summâ perfusus voluptate remansi.

Ecce autem subito via principalis transversa. In parte dextrâ oppidum animadverti non ita parvum in valle situm.

Qui vicus ergo hic?!

Vir nobis obvius fuit. Interrogavi eum. Respondit: “Burgivallis.”

Valde miratus sum. “Qui, Burgivallem?! Certê quidem?!”

“Certo hercle certius!”

Muliercula velut amens ridebat.

Raedam conducere proposui Versalias petitum.

“Nolo mecastor! Nam nimis ridiculumst atque pol nimium esurio. Ceterum nihil sollicitor; iste meus maritus semper iter expedit. Nil nisi beneficium mihi erit paucas horas isto levare.”

Popinâ igitur in ripâ fluminis sitâ intratâ cenaculum conducere ausus sum privatum.

Illa hercle maximê inebriabatur, canebat, vinum bibebat spumans, omnia tandem amentiae gessit genera – necnon omnium maxumum.

Primum fuit adulterium meum.

**HANC
NARRATIUNCULAM
A GUIDONE MAUPASSANT
NARRATAM
IN LATINUM CONVERTIT
IOHANNES KNIJFF BATAVUS**

CORRIGENDA ET SUPPLENDA

Doleo, quod in versione meâ, c.t. “Narratiunculae pueri male môrati” (EL 226, p.9-15) scribendâ saepius erravi. p. = pagina, inc. = incisum, lin. = linea.
Ignoscas, quaeso, cara Lectrix, care Lector, negligentiam meam.

EL 226, p.10, inc.8, lin.2: Iosephulus avunculus et matertera (non:
patruus et amita)

inc.9, lin.1: materterâ (non: amitâ)

p.12, inc.1, lin.2: tantulum salarium (non: tantulo salario)

inc.3, lin.4: tantâ cum negligentîâ (non: - a.... -a)

inc.5, lin.1: Sacculo (non: Saculo)

inc.10, lin.2: avunculo (non: patruo)

p.14, inc.9, lin.2: Stephaniam (non: Theophaniam)

p.15, inc.2: Stephania (non: Theophania)

inc.4, lin.2: Fridericae (non: Firdericae)

ECCE LIBRI LEONIS LATINI

Permittas, quaeso, ut nuntium adiungam minus gratum: pretia discorum, qui a Leone Latino praebentur vendendi, ex decennio (sic!) non exaucta - proh dolor – nunc valdê augenda sunt (denis euronibus). Interim enim cum pretia materiarum quoque multo exaucta sint, tum praecipuê disci libellique discis subiungendi non conficiuntur neque involvuntur nisi magno cum labore.

Restat, ut afferam titulos pretiaque librorum typis impressorum, qui hôt tempore apud Leonem Latinum prostant venales:

1) CRABATUS (Otfried Preußler, Krabat).....	49,00 €
2) FRAGRANTIA (Patrick Süskind, Das Parfum).....	42,00 €
3) RECITATOR (Bernhard Schlink, Der Vorleser).....	45,00 €
4) HOTZENPLOTZIUS (Otfried Preußler, Der Räuber Hotzenplotz).....	25,00 €
5) ARANEA NIGRA (Jeremias Gotthelf, Die schwarze Spinne).....	22,00 €

PARVUS NICOLAUS (René Goscinny, Le Petit Nicolas) non êditur in domunculâ Leonis Latini, sed in Aedibus Turicensibus, quae appellantur «Diogenes».

GLOSSARIUM FRAGRANTIAE et PERICULA BARONIS MYNCHUSANI – proh dolor! – sunt divendita. Utinam nobis contingat, ut aliquando edantur iteratis curis.

Habeas nos excusatos, quod situm interretialem (i.e. anglicê »website« nondum restauravimus novaque pretia ibidem nondum indicavimus.

Ceterum, cara Lectrix, care Lector, bene scias oportet Leonem Latinum non esse megalopolium, quo – ut ita dicam - rapidissimê eiectantur multae myriades librorum vilissimae, sed domunculam potius virtuaalem quam realem, in qua creantur κειμήλια, id est res parvae et rarae et carae. Res parvae enim sunt disci compacti aut libelli typis editi palmares; rarae sunt editiones, quae centuriam tantum complectantur exemplorum; carae sunt hae res omnes, quia cordi sunt Leoni Latino recordanti horas illas innumeras, quibus operam dedit illis creandis.

Cara Lectrix, care Lector, utinam omne opusculum a Leone Latino confectum sit Tibi KTHMA EΙΣ AEI.

INDEX DISCORUM LEONIS LATINI

NR	Num. mand a- telae	ISBN	TITULUS	AUCTOR	TRANS- LATOR	ANNUS	FORMA	AMPLI- TUDO	PRE-TIUM
1	00104	978-3-938905-00-5	FABELLA TEXTORIS VERSUTI PALAEOINDICA	Anonymus (Old Indian)	Nikolaus Gross	2004	CD-ROM pdf	7 pp.	€ 17,90
2	00104 A	978-3-938905-15-9	FABELLA TEXTORIS VERSUTI PALAEOINDICA – Libri audibiles	Anonymus (Old Indian)	Nikolaus Gross	2005	Audio	21 min.	€ 22,90
3	00204	978-3-938905-01-2	TRES FABULAE EDGARII ALLANI POE: CATTUS NIGER - RANUNCULUS - PUTEUS ET PENDULUM	Edgar Allan Poe	Nikolaus Gross	2004	CD-ROM pdf	33 pp.	€ 27,50
4	00304	978-3-938905-02-9	ANECDOTA REI PROXIMO BELLO BORUSSICO FACTAE	Heinrich von Kleist	Nikolaus Gross	2004	CD-ROM pdf	6 pp.	€ 17,90
5	00304 A	978-3-938905-16-6	ANECDOTA REI PROXIMO BELLO BORUSSICO FACTAE – Libri audibiles	Heinrich von Kleist	Nikolaus Gross	2004	Audio	6 min.	€ 20,90
6	00404	978-3-938905-03-6	MEMENTO MORI	Alexander Saxon	Nikolaus Gross	2004	CD-ROM pdf	7 pp.	€ 17,90
7	0040 A	978-3-938905-17-3	MEMENTO MORI – Libri audibiles	Alexander Saxon	Nikolaus Gross	2005	Audio	20 min.	€ 21,90
8	00504	978-3-938905-04-3	DE CRAMBAMBULO	Marie von Ebner-Eschenbach	Nikolaus Gross	2004	CD-ROM pdf	14 pp.	€ 19,50
9	00604	978-3-938905-05-0	DE DINOSAURIS	Nikolaus Gross	-----	2004	CD-ROM pdf	16 pp.	€ 19,00
10	00704	978-3-938905-06-7	SUDATORIUM VENERIS	Diogenes Anaedoeus	-----	2004	CD-ROM pdf	11 pp.	€ 19,50
11	00804	978-3-938905-07-4	PERICULUM FRANCISCI	Diogenes Anaedoeus	-----	2004	CD-ROM pdf	7 pp.	€ 17,90
12	00904	978-3-938905-08-1	NUPTIAE ABDERITANAE	Bertolt Brecht	Nikolaus Gross	2004	CD-ROM pdf	21 pp.	€ 22,00
13	01004	978-3-938905-09-8	TESTAMENTUM REYNERI BERLBYN	Henricus van den Lande de Raelt	-----	2004	CD-ROM pdf	7 pp.	€ 17,50

14	01104	978-3-938905-10-4	DE SANCTO NICOLAO DEQUE VIRO NATALICIO	Nikolaus Gross	-----	2004	CD-ROM	21 pp.	€ 22,00
15	01204	978-3-938905-11-1	FABELLAE GRIMMIANAE 1	Jacob Grimm/ Wilhelm Grimm	Nikolaus Gross	2004	CD-ROM pdf	28 pp.	€ 24,90
16	00105	978-3-938905-12-8	ROMULUS MAGNUS	Friedrich Dürrenmatt	Nikolaus Gross	2005	CD-ROM pdf	49 pp.	€ 31,90
17	00205	978-3-938905-13-5	DE THILO CUSTODE FERRIVIAE	Gerhart Hauptmann	Nikolaus Gross	2005	CD-ROM pdf	28 pp.	€ 24,90
18	00305	978-3-938905-14-2	HISTORIA AGATHONIS (LIB.1)	Christoph Martin Wieland	Nikolaus Gross	2005	CD-ROM pdf	15 pp.	€ 19,50
19	00405	978-3-938905-19-7	WERTHER IUVENIS QUAE PASSUS SIT	Johann Wolfgang von Goethe	Nikolaus Gross	2005	CD-ROM pdf	82 pp.	€ 38,90
20	0050	978-3-938905-22-7	CICERONIS ORATIONES IN CATILINAM HABITAE 1 – Libri audibiles	M.T. Cicero	-----	2005	Audio	40 min.	€ 21,90
21	0060	978-3-938905-18-0	SOMNIUM SCIPIONIS A CICERONE SCRIPTUM – Libri audibiles	M.T. Cicero	-----	2005	Audio	30 min.	€ 20,90
22	0070	978-3-938905-23-4	CAESARIS BELLUM GALLICUM 1 – Libri audibiles	C.I. Caesar	-----	2005	Audio	55 min.	€ 22,90
23	00106	978-3-938905-21-0	AUTOBIOGRAPHIAE LATINAE	Nikolaus Gross	-----	2006	CD-ROM pdf	87 pp.	€ 48,00
24	00206	978-3-938905-20-3	DISQUISITIO CHEMICA ACIDULARUM BERGENSIUM ET GOEPPINGENSIUM	Karl Friedrich Kielmeyer	Nikolaus Gross	2006	CD-ROM pdf	66 pp.	€ 38,00
25	00306 A	978-3-938905-24-1	CAESARIS BELLUM GALLICUM 2 – Libri audibiles	C.I. Caesar	-----	2006	Audio	61 min.	€ 22,90
26	0040	978-3-938905-25-8	CICERONIS ORATIONES IN CATILINAM HABITAE 2 – Libri audibiles	M.T. Cicero	-----	2006	Audio	41 min.	€ 21,90
27	00506 A	978-3-938905-26-5	EPISTULAE A SENECA AD LUCILIUM SCRIPTAE 1 – Libri audibiles	L.A. Seneca	-----	2006	Audio (2 CDs)	88 min.	€ 27,90

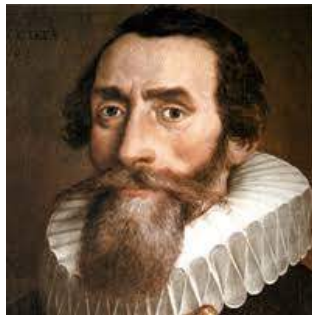
28	00107 A	978-3- 938905-27- 2	ASINUS AUREUS AB APULEIO SCRIPTUS	Apuleius	----- --	2007	Audio	55 min.	€ 23,90
29	00207 A	978-3- 938905-28- 9	OBSIDIO SAGUNTI A T.LIVIO DESCRIPTA	Livius	-----	2007	Audio	53 min.	€ 23,90
30	00307	978-3- 938905-29- 6	FABELLAE GRIMMIANAE II	Jacob Grimm/ Wihelm Grimm	Nikolaus Gross	2007	CD- ROM pdf	58 pp.	€ 32,90

**CARA LECTRIX, CARE LECTOR, BENE VALE,
USQUE AD SEPTIMANAM PROXIMAM !**

**HANC EPISTULAM LEONINAM
DUCENTESIMAM VICESIMAM SEPTIMAM
SENDEN IN OPPIDULO BAVARIAE SUEBICAE PERFECIT**

Die Dominicâ, 14. m.Febr. a.2021

Dr. Nicolaus Groß
Sodalis Academiae Latinitati Fovendae

